



In dankbare herinnering aan

Tonnie Janssen-Peters

weduwe van
Wim Janssen

* 30-12-1932
Groesbeek

† 24-5-2024
Nijmegen

Moeder werd afgelopen donderdag opgenomen in het Radboud ziekenhuis. Ze was erg moe en voelde zich helemaal niet lekker. Daar bleek na onderzoek dat haar longen en nieren niet goed meer werkten. Ze konden haar niet meer beter maken. Ze had er vrede mee. Ze zei: "Ik heb een goed leven gehad. Miene tied is gekomme, het kaarsje is opgebrand". In het bijzijn van haar kinderen en kleinkinderen ontving ze nog het Sacrament van de Zieken. Twee uur later is ze - hand in hand met Tonnie en William - vredig ingeslapen. We denken met veel liefde en dankbaarheid aan haar terug.

Mam werd op de Boan in 1932 geboren. Haar ouders waren Theo Peters (Kakkendos) en Tonnie Eijkhout (de Dikke Ton). Ze groeide op te midden van haar 6 broers en zussen. Haar bijnaam "de Rat" kreeg ze van haar vader. "Ons meid is net en rat", zei hij omdat ze altijd onder de tafel door kroop. Tonnie ging al jong aan het werk. Na school moesten ze direct het bos in om "Wasberre" te gaan plukken. Al jong ontmoette ze pap. In 1954 trouwden ze. Ze kregen twee kinderen. Tonnie en William. Vader ontsnapte twee keer nipt aan de dood door 'n hersenbloeding en de ziekte van Weijl. Hierdoor kwam hij thuis te zitten en nam moeder twee banen om het gezin te onderhouden.

Op Bevrijdingsdag 1985 kreeg ons gezin een keiharde klap. Pa werd dood in huis gevonden. Het werd een afscheid zonder afscheid. Een moeilijke tijd waar ons mam zich ook weer doorheen sloeg. Ze was altijd al een gemeenschapsmens. Ze had trouwe vriendinnen en altijd graag mensen om zich heen. Op zondagavond ging ze naar de bingo. Geen kermis miste ze. Carnaval was een hoogtepunt in haar leven. Samen met Door 't Olliepitje heeft ze 38 jaar de optocht meegelopen. Ze was ook 30 jaar lid van het Kerkkoor Sionsheuvel. Ze hield van het leven, had een open geest, veel gevoel voor humor en een enorme levenslust.

De laatste jaren miste mam steeds meer haar vertrouwde vriendinnen die inmiddels allemaal overleden waren. Ze genoot van elk bezoek van haar kinderen, klein- en achterkleinkinderen. Enne gebakke vis met William of ekkus deruut met Tonnie vond ze prachtig. Maar inmiddels 91 jaren oud. Je merkte dat ze gebrekkig werd. En daar kon ze helemaal niet tegen. Ze wilde niemand tot last zijn en gewoon zelf alles kunnen. Maar haar hoge leeftijd eiste zijn tol.

Mam, oma en overgrootmoeder, heel erg bedankt voor alles wat je voor ons hebt gedaan en betekend. Ondanks de tegenslagen heb je jezelf en ons er doorheen gesleept. Nu heb je de rust gevonden die je zo dik verdiend hebt. Het heeft lang geduurd, maar nu ben je na 39 jaren weer met ons pap herenigd.

Je blijft voor altijd in onze herinnering.

Doe pap de groeten.

Tonnie en Jan
William en Betty
Klein- en achterkleinkinderen